

Danielin kirja – sata kaksikymmentäkolme

Daniel 11:40:n profeetallisen merkityksen paljastaminen

Jeff Pippenger

2024-03-08

Danielin yhdenentoista luvun neljäskymmenes jae on yksi Jumalan sanan syvällisimmistä jakeista, samoin kuin Danielin kahdeksannen luvun neljästoista jae. Neljäskymmenes jae on kuvattuna Hiddekel-virtana, ja Ulai-joki edustaa Danielin kahdeksannen luvun neljättöistä jaetta.

Neljäskymmenes jae alkaa sanoilla: ”ja lopun aikana”, osoittaen siten nimenomaisesti, että jakeen alku on vuosi 1798. Jakeen viisikymmentäyksi sanaa avattiin sineteistään vuonna 1989, jolloin ne tunnistettiin osoittavan Neuvostoliiton romahtamiseen tuona aikana. Nuo jakeen viisikymmentäyksi sanaa edustavat sekä lopun aikaa vuonna 1798 että sitten toista lopun aikaa vuonna 1989. Alfa ja Omega on asettanut allekirjoituksensa tähän jakeeseen kaikkien nähtäväksi ja kuultavaksi, jotka ovat halukkaita näkemään ja kuulemaan. Sekä ensimmäisen että kolmannen enkelin liikkeiden lopun aika esitetään tuossa yhdessä jakeessa.

Seuraava jae osoittaa, milloin paavius, joka esitetään pohjoisen kuninkaana, valloittaa Yhdysvallat, joka esitetään ihanana maana, Yhdysvalloissa pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Sen vuoksi, vaikka neljänneksikymmenennen jakeen sanat osoittavat lopun ajan alkavan vuodesta 1798 ja päättyvän vuoteen 1989, todellisuus on, että neljännessäkymmenennessä jakeessa esitetty profeetallinen historia ei pääty ennen neljättäkymmenettäensimmäistä jaetta, jolloin pohjoisen kuningas valloittaa ihanan maan. Tämä merkitsee, että historia Neuvostoliiton romahtamisesta vuonna 1989 aina neljännessäkymmenennessäensimmäisessä jakeessa olevaan pian tulevaan sunnuntailakiin asti kuvaa Yhdysvaltojen historiaa presidentti Ronald Reaganista lähtien aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Tähän historiaan sisältyvät 11. syyskuuta 2001 sekä siitä eteenpäin aina Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun suuren maanjäristyksen hetkeen asti.

Kun jae alun perin avattiin, totuutta vastaan esitettiin väite, että ”Pippengerin väite, jonka mukaan jae kuvaa historian kulkua vuodesta 1798 aina sunnuntailakiin saakka, oli mieletön väite, sillä Raamatun jakeet eivät koskaan kuvaa niin pitkiä historian ajanjaksoja.” Emme olleet ajatelleet kysymystä siitä, onko olemassa jokin aikajakson pituuden raja sille, mitä yhteen jakeeseen voidaan sisällyttää, mutta muistimme heti, että Ilmestyskirjan kolmastoista luku, yhdestoista jae, osoittaa juuri saman historian, ja tekee sen yhdessä jakeessa. Maasta nousevan pedon historia alkoi vuonna 1798, ja maasta nousevan pedon puhuminen lohikäärmeen tavoin täyttyy pian tulevassa sunnuntailaissa.

”Ja kun paavius, voimastaan riistettynä, pakotettiin luopumaan vainosta, Johannes näki uuden vallan nousevan toistamaan lohikäärmeen ääntä ja jatkamaan samaa julmaa ja jumalanpilkkaavaa työtä. Tämä valta, viimeinen niistä, jotka käyvät sotaa seurakuntaa ja Jumalan lakia vastaan, kuvattiin karitsan kaltaisin sarvin varustetulla pedolla.” Signs of the Times, 1. marraskuuta 1899.

Jos jonkun olisi tarpeen olla täsmällinen, neljäskymmenes jae kattaa vuoden 1798 historian neljänteenkymmenenteenyhteen jakeeseen saakka, ja neljännessäkymmenennessäensimmäisessä jakeessa sunnuntailaki yksilöidään; näin ollen, toisin kuin Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun yksittäisessä jakeessa, neljäskymmenes jae on itse asiassa hieman lyhyempi, koska sunnuntailaki on seuraavassa jakeessa, kun taas Ilmestyskirjan kolmennessatoista luvussa vuodesta 1798 sunnuntailakiin ulottuva ajanjakso sisältyy yhteen jakeeseen. Sisaren White ilmoittaa meille, että Danielin kirjassa oleva ”sama profetian linja” otetaan esille Ilmestyskirjassa, ja Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun yhdestoista jae ulottuu helposti neljännekymmenennen jakeen ylitse, jos päätät soveltaa periaatetta rivi rivin päälle.

Kun todella sovellat periaatetta ”rivi rivin päälle”, havaitset, että jakeen neljäkymmentä esitys Ilmestyskirjan 13. luvun maapedosta (Yhdysvallat), jota jakeessa neljäkymmentä edustavat ”sotavaunut, laivat ja ratsumiehet”, muuttuu vuonna 1798 kaksisarvisesta karitsankaltaisesta pedosta pian tulevan sunnuntailain aikana lohikäärmeen tavoin puhuvaksi pedoksi, ja että myös tällä karitsankaltaisella pedolla on kaksi sarvea.

Neljäskymmenes jae edustaa myös niitä vertauskuvallisia seitsemääkymmentä vuotta, joiden aikana Tyyron portto on unohdettu, sillä ne seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta ovat niin kuin yhden kuninkaan päivät, ja kuningas on valtakunta. Neljännekymmenennen jakeen sekä Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun linjan perusteella se raamatullisen profetian valtakunta, joka hallitsee Jesajan kahdennenkymmenennen kolmannen luvun seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta, on maasta nouseva peto, jolla on kaksi voiman sarvea. Maapeto alkaa kahdella voiman sarvella, jotka edustavat republikanismia ja protestantismia, mutta kun neljännekymmenennen jakeen historia lähestyy täyttymystään neljännessäkymmenennessäensimmäisessä jakeessa, sen kaksi profeetallista vahvuutta yksilöidään silloin ”laivoiksi” (taloudellinen valta) sekä ”sotavaunuiksi ja ratsumiehiksi” (sotilaallinen mahti).

Jesajan kahdennenkymmenennen kolmannen luvun seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden aikana Tyyron portto, joka jakeessa neljäkymmentä on pohjoisen kuningas, unohdetaan. Mutta sitten seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden päättyessä hän tekee jälleen haureutta maan kuninkaiden kanssa, niin kuin tapahtui siinä historiassa, joka johti Neuvostoliiton romahdukseen, jolloin kaikki historioitsijat vahvistavat, että presidentti Reagan solmi salaisen liiton raamatullisen profetian antikristuksen kanssa tarkoituksenaan saattaa Neuvostoliitto perikatoon. Vuotta 1989 edeltäneenä aikana Reagan oli jo alkanut ylläpitää salaista laitonta suhdetta synnin mieheen; näin Nebukadnessarin soittajat alkoivat harjoitella sävelmää, jota unohdettu portto oli alkamassa laulaa. Johannes Paavali II:n ennennäkemätön maailmanlaajuinen palvelutyö juuri tuossa historiassa oli sen ”laulun ja tanssin” alku, joka sai ”koko maailman” ”ihmettelemään petoa”.

Neljäskymmenes jae edustaa myös Laodikean adventismin historiaa, joka alkoi vuonna 1798 Sardeksena; sitten ne, jotka olivat Sardeksessa, ottivat vastaan valon, joka oli sinetistä avattu, ja sen jälkeen filadelfialainen liike tuli esiin Sardeksesta. Kun filadelfialainen liike hylkäsi vuoden 1856 valon, se siirtyi sitten liikkeestä Laodikean seurakunnaksi vuonna 1863. Tuo seurakunta on sen tähden määrätty tulemaan oksennetuksi Herran suusta neljännessäkymmenennessäensimmäisessä jakeessa, joka on pian tuleva sunnuntailaki.

Neljäskymmenes jae edustaa Yhdysvaltain historian lisäksi myös Laodikean adventismin historiaa.

Laodikealaiselle adventismille annettiin Jumalan sanan jumalallinen valo sen ankkuripisteeksi ja voimaksi, ja Yhdysvaltain hallitukselle annettiin Yhdysvaltain perustuslain jumalallinen valo sen ankkuripisteeksi ja voimaksi. Molemmat alkoivat profeetallisesti sarvina vuonna 1798, ja seitsemänkymmenen vertauskuvallisen vuoden päättyessä luopio republikaaninen sarvi ja luopio protestanttinen sarvi liittyvät yhteen yhdeksi sarveksi ja puhuvat lohikäärmeen tavoin.

Neljänkymmenennen jakeen kaksi sarvea ovat hallitusvalta ja valittu seurakunta, jotka edustavat kahta yhdessä kulkevaa profetian linjaa, sillä ne on kuvattu kahtena sarvena yhden ainoan pedon päällä. Minne peto meneekin, sinne menevät myös nuo kaksi sarvea, ja ne tekevät niin samassa profeetallisessa historiassa. Protestantismin sarvella on kaksinainen profeetallinen luonne, jota edustavat Laodikea ja Filadelfia. Republikaanisuuden sarvella on niin ikään kaksinainen profeetallinen luonne, jota edustavat republikaaninen ja demokraattinen puolue. Kummankin sarven kaksinaisen luonteen jälkimmäinen nousee viimeisenä ja nousee korkeammalle Danielin kahdeksannen luvun mukaisesti.

Sitten minä nostin silmäni ja näin, ja katso, virran rannalla seisoi oinas, jolla oli kaksi sarvea; ja ne molemmat sarvet olivat korkeat, mutta toinen oli toista korkeampi, ja se korkeampi nousi viimeksi. Daniel 8:3.

Kummankin sarven kaksijakoiset ominaispiirteet havainnollistuvat Kristuksen linjassa saddukeuksissa ja fariseuksissa, mikä tasavaltalaisessa sarvessa vastaa liberalismia (orjuuden puolustaminen, demokratia, woke-ismi ja globalismi) sekä konservatismia (orjuuden vastustaminen, perustuslaillinen tasavalta, traditionalistit, MAGA). Protestanttisen sarven kaksijakoiset ominaispiirteet vastaavat Filadelfiaa ja Laodikeaa. Näiden kahden sarven jakautumisessa kaksiosaiseen symboliin ei ole täydellistä rinnakkaisuutta, sillä sen enempää edistysellinen liberalismi kuin konservatiivinen MAGA-ismikaan ei asetu sunnuntailain kysymyksessä oikealle puolelle, sillä fariseukset ja saddukeukset yhtyivät ristillä; mutta pian tulevan sunnuntailain aikana, jota risti esikuvasi, Laodikea syljetään ulos Herran suusta, ja filadelfialainen sarvi nostetaan silloin merkiksi. Silti molempien sarvien kaksijakoinen luonne esitetään fariseusten ja saddukeusten välisessä teologisessa kiistassa, ja pakanoiden sanansaattaja (Paavali) oli Kristuksen historian aikana aiemmin ollut fariseus fariseuksista.

Myöhäissateen metodologia, joka on käsky käskyn päälle, tuottaa suuren valon jakeessa neljäkymmentä, kun sitä sovelletaan. Ilmestyskirjan luvut kaksi–kahdeksantoista ovat kaikki sopusoinnussa jakeen neljäkymmentä kanssa. Jesajan luvun kaksikymmentäkolme todistus Tyyron portosta on jakeen kanssa yhtäpitävä. Tietenkin on useita muitakin kohtia, jotka tulee asettaa jakeen neljäkymmentä päälle, mutta kenties merkittävin käsky käskyn päälle -sovellus jakeesta neljäkymmentä on jae neljäkymmentä itse.

Jakeessa neljäkymmentä esitetään sekä lopun aika vuonna 1798 että lopun aika vuonna 1989. Tämä ohjaa profetian tutkijaa asettamaan vuoden 1798 lopun ajan vuoden 1989 lopun ajan päälle. Kun näin tehdään, jakeen neljäkymmentä historia tuottaa kaksi linjaa, joista kumpikin alkaa vuodesta 1798 ja jatkuu jakeen neljäkymmentäyksi pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Linja,

joka alkaa vuonna 1798, yksilöi Jumalan viimeisten päivien kansan sisäisen sanoman, ja linja, joka alkaa vuonna 1989, yksilöi Jumalan viimeisten päivien kansan ulkoisen sanoman saman historian aikana. Jakeessa neljäkymmentä on siis itsessään se symboliikka, jota Ilmestyskirjan seitsemän seurakunnan ja seitsemän sinetin sama sisäinen ja ulkoinen profeetallinen suhde edustaa. Ja tämä profeetallinen ilmiö on esitetty yhdessä jakeessa, joka koostuu viidestäkymmenestä yhdestä sanasta!

Milleriläiset ymmärsivät seitsemän seurakunnan ja seitsemän sinetin sisäisen–ulkoisen sanoman, mutta he ymmärsivät myös, että seitsemän pasuunaa edustivat kolmatta totuuslinjaa, joka oli osatekijä siinä historiassa, jota seitsemän seurakuntaa ja seitsemän sinettiä kuvasivat. Pasuunat olivat, niin kuin Miller toteaa, ”ne erityiset tuomiot”, jotka kohtasivat Roomaa. Milleriläiset ymmärsivät, että Jumalan tuomiot, joita seitsemän pasuunaa edustivat, liittyivät seitsemän seurakunnan historiaan ja seitsemän sinetin rinnakkaiseen historiaan.

Neljäkymmenes jae sisältää 11. syyskuuta 2001 koskevan historian, ja sen tähden myös seitsemän pasuunan profeetallinen linja on neljännessäkymmenennessä jakeessa kohdistettu siihen. Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798 julistaakseen vuonna 1844 alkavan tuomion. Tuo tuomio jakautuu tutkivaan tuomioon ja toimeenpanevaan tuomioon. Neljännekymmenennen jakeen historia on tutkivan tuomion historiaa, ja neljännessäkymmenennestä ensimmäisestä jakeesta eteenpäin aina siihen saakka, kun Mikael nousee ja seitsemän viimeistä vitsausta vuodatetaan, on toimeenpanevan tuomion historiaa.

Täytöntöönpaneva tuomio alkaa, kun Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin.

”Karitsan kaltaiset sarvet ja vertauskuvan lohikäärmeen ääni viittaavat silmiinpistävään ristiriitaan näin kuvatun kansakunnan tunnustusten ja käytännön välillä. Kansakunnan ’puhuminen’ tarkoittaa sen lainsäädäntö- ja tuomioviranomaisten toimintaa. Tällaisella toiminnalla se tekee valheeksi ne vapaamieliset ja rauhanomaiset periaatteet, jotka se on esittänyt politiikkansa perustaksi. Ennustus, että se puhuu ’niin kuin lohikäärme’ ja käyttää ’kaiken ensimmäisen pedon vallan’, ennustaa selvästi sellaisen suvaitsemattomuuden ja vainon hengen kehittymisen, joka ilmeni lohikäärmeen ja leopardin kaltaisen pedon edustamisessa kansoissa. Ja lausuma, että kaksisarvinen peto ’saa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa’, osoittaa, että tämän kansakunnan valtaa on käytettävä jonkin sellaisen menon pakottamiseen, joka on kunnianosoitus paaviudelle.” Suuri taistelu, 443.

Kun Yhdysvallat ”puhuu” ja panee täytöntöön pian tulevan sunnuntain, Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ”toinen ääni” ”puhuu” kutsumalla miehiä ja naisia ulos Babylonista.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään etkä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on teille costanut, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan; siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Ilmestys 18:4–6.

Jakeessa neljäkymmentäyksi, kun Yhdysvallat puhuu, ne, jotka ovat yhä nykyajan Babylonin kolminkertaisessa ympäristössä, kutsutaan ulos, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun

”toinen ääni” puhuu. Ne, jotka silloin kutsutaan ulos, esitetään jakeessa neljäkymmentäykseksi ”Edomina, Mooabina ja ammonilaisten päämiehinä”. Jakeessa ne, joita edustaa nykyajan Babylonin kolmiosainen vertauskuva, pääsevät pakenemaan pohjoisen kuninkaan (paavikunnan) kädestä. Heprean sana, joka on käännetty sanalla ”paeta”, merkitsee pakenemista liukkauden avulla, ja sen luontainen merkitys on, että pakeneminen tapahtuu jostakin, mikä ennen pakenemista oli pitänyt pakenijat vankeudessa.

Hän tunkeutuu myös ihanaan maahan, ja monet [maat] kukistetaan; mutta nämä pääsevät hänen kädestään, nimittäin Edom, Mooab ja ammonilaisten parhaimmisto. Hän ojentaa kätensä myös maita vastaan, eikä Egyptin maa pääse pakoon. Daniel 11:41, 42.

Jakeessa neljäkymmentäkaksi paavius (pohjoisen kuningas) voittaa kolmannen maantieteellisen esteensä ottaessaan Egyptin, joka on Yhdistyneiden kansakuntien vertauskuva, kuten Herodeksen syntymäpäivä ennakolta osoittaa, kun hän antautuu Herodiaan tyttären Salomen (Yhdysvallat) petolliselle tanssille; Herodias on paaviuden vertauskuva. Tämä osoittaa ajankohdan, jolloin Yhdistyneet kansakunnat (Ilmestyskirjan seitsemäntoista luvun ”kymmenen kuningasta”) suostuvat antamaan valtakuntansa pedolle yhdeksi hetkeksi. Tuo yksi hetki on Ilmestyskirjan yhdentoista luvun ”suuren maanjäristyksen” hetki sekä se ”hetki”, jolloin Babylonin portto tuomitaan. Jakeessa neljäkymmentäkaksi Egypti (Yhdistyneet kansakunnat) ”ei pääse pakoon”.

Jakeessa neljäkymmentäkaksi ”pelastumiseksi” käännetty heprean sana on eri sana kuin jakeessa neljäkymmentäykseksi oleva heprean sana. Jakeessa neljäkymmentäkaksi sana ”pelastua” merkitsee ”ettei löydy vapautusta”, mutta jakeessa neljäkymmentäykseksi osoitetaan, että ne, jotka pian tulevaa sunnuntailakia ennen ovat pitäneet yhtä paavinvallan kanssa, pääsevät pakoon ikään kuin liukkauden kautta. Ennen sunnuntailakikriisin hetkeä ne, jotka ovat nykyisen Babylonin yhteydessä, ovat hyväksyneet satanallisen ajatuksen, että sunnuntai on Jumalan palvontapäivä. Kun pedon merkki pannaan täytäntöön, ihminen voi joko hyväksyä sen mistä syystä tahansa tai todella uskoa sen olevan niin. Uskoa se merkitsee ottaa merkki otsaan, ja pelkästään hyväksyä se merkitsee ottaa merkki käteen.

Ne, jotka sunnuntailain aikana pääsevät paavinvallan kädestä, hylkäävät satanallisen ajatuksen, että Jumalan palvonnan päivä on auringon päivä, juuri sillä hetkellä, kun Yhdysvallat ja Yhdistyneet kansakunnat lyövät kättä Rooman porton, paavillisen vallan, pohjoisen kuninkaan, kanssa.

”Yhdysvaltain protestantit ovat ensimmäisten joukossa ojentamassa kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritualismin käteen; he kurottautuvat kuilun ylitse liittyäkseen käsi kädessä roomalaisen vallan kanssa; ja tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksen alaisena tämä maa seuraa Rooman askeleita polkiessaan omantunnon oikeuksia.” The Great Controversy, 588.

On tärkeää käyttää aikaa Danielin yhdentoista luvun kuuden viimeisen jakeen rakenteen esittämiseen, kun etenemme neljänneksikymmenennen jakeen tarkastelussa. Pohjoisen kuningas, joka on moderni Rooma, voittaa kolme maantieteellistä estettä vakiintuakseen maan valtaistuimelle. Pakanallinen Rooma voitti kolme maantieteellistä estettä, samoin kuin paavillinen Rooma; niin myös moderni Rooma voittaa neljännessäkymmenennessä jakeessa etelän kuninkaan

(entisen Neuvostoliiton), sitten neljännessäkymmenennessäensimmäisessä jakeessa ihanan maan (Yhdysvallat) ja sitten jakeissa neljäkymmentäkaksi ja neljäkymmentäkolme Egyptin (Yhdistyneet kansakunnat).

Mutta kuten sisar Whiten edellinen lainaus osoittaa, Yhdysvallat lyö samaan aikaan kätensä yhteen paavinvallan ja Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. Lohikäärmeen, pedon ja väärän profetaan kolminkertainen liitto toteutuu pian tulevan sunnuntain yhteydessä, vaikka Danielin kirjan luvun yksitoista jakeet neljäkymmentäyksi–neljäkymmentäkolme osoittavat samanaikaisen valloituksen peräkkäisesti. Kuvattu järjestys edustaa tapahtumien kulkua, mutta ne kaikki toteutuvat pian tulevan sunnuntain yhteydessä.

Tuossa kohdassa Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun ”toinen ääni” ”puhuu”, juuri siinä missä Yhdysvallat ”puhuu”. Jumala puhuu siellä missä ja silloin kun Saatana puhuu. Jakeessa neljäkymmentäneljä sanomat idästä ja pohjoisesta pelästyttävät pohjoisen kuninkaan, ja paavinvallan viimeinen verilöyly pannaan alulle. Jae neljäkymmentäneljä, samoin kuin jakeet neljäkymmentäkaksi ja neljäkymmentäkolme, alkaa jakeesta neljäkymmentäyksi, jolloin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevä enkeli alkaa kutsua muuta laumaansa lähtemään ulos Babylonista.

Sanoma, jonka Hän esittää, on se sanoma, joka tunnistaa kolmannen voi-huudon islamin Hänen tuomionsa välikappaleeksi ja Babylonin porton rangaistukseksi. Islam esitetään ”sanomina idästä”, ja paavius (pohjoisen kuninkaan väärennös) on ”sanomat pohjoisesta”. Danielin kirjan luvun yksitoista jae neljäkymmentä ilmaisee tutkivan tuomion, ja jakeet neljäkymmentäyksi–neljäkymmentäviisi ilmaisevat toimeenpanevan tuomion.

Jatkamme Daniel 11:n neljännessäkymmenennen jakeen tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

”Kerran ollessani New Yorkin kaupungissa minut yöaikaan kutsuttiin katsomaan rakennuksia, jotka kohosivat kerros kerrokselta kohti taivasta. Näiden rakennusten vakuutettiin olevan palamattomia, ja ne oli pystytetty omistajiensa ja rakentajiensa kunniaksi. Yhä korkeammiksi ja korkeammiksi nämä rakennukset nousivat, ja niissä käytettiin kaikkein kalleimpia materiaaleja. Ne, joille nämä rakennukset kuuluivat, eivät kysyneet itseltään: ’Kuinka voisimme parhaiten kirkastaa Jumalaa?’ Herra ei ollut heidän ajatuksissaan.

Ajattelin: ”Oi, jospa ne, jotka tällä tavoin sijoittavat varojaan, voisivat nähdä menettelynsä niin kuin Jumala sen näkee! He kasaavat upeita rakennuksia, mutta kuinka mieletöntä maailmankaikkeuden Hallitsijan silmissä onkaan heidän suunnittelunsa ja hankkeidensa laatiminen. He eivät tutki koko sydämensä ja mielensä voimalla, kuinka voisivat kirkastaa Jumalaa. He ovat kadottaneet näkyvistään tämän, ihmisen ensimmäisen velvollisuuden.”

”Kun nämä mahtavat rakennukset kohosivat, omistajat iloitsivat kunnianhimoisessa ylpeydessään siitä, että heillä oli varoja käytettäväksi itsensä tyydyttämiseen ja naapuriensa kateuden herättämiseen. Suuri osa siitä rahasta, jonka he näin sijoittivat, oli hankittu kiskonnalla, köyhiä sortamalla. He unohtivat, että taivaassa pidetään kirjaa jokaisesta liiketapahtumasta; jokainen epäoikeudenmukainen kauppa, jokainen petollinen teko on siellä merkitty muistiin. Aika tulee, jolloin ihmiset petoksessaan ja röyhkeydessään saavuttavat

rajan, jonka yli Herra ei salli heidän mennä, ja he saavat tietää, että Jehovan kärsivällisyydellä on rajansa."

"Seuraava näky, joka kulki ohitseni, oli palohälytys. Ihmiset katselivat korkeita ja muka paloturvallisia rakennuksia ja sanoivat: 'Ne ovat täysin turvassa.' Mutta nämä rakennukset paloivat poroksi ikään kuin ne olisivat olleet tervasta tehdyt. Paloruiskut eivät voineet mitään hävityksen pysäyttämiseksi. Palomiehet eivät kyenneet käyttämään ruiskuja."

"Minulle on ilmoitettu, että kun Herran aika koittaa, ellei ylpeiden, kunnianhimoisten ihmisten sydämissä ole tapahtunut muutosta, ihmiset tulevat havaitsemaan, että käsi, joka on ollut väkevä pelastamaan, on oleva väkevä tuhoamaan. Mikään maallinen valta ei voi pidättää Jumalan kättä. Mitään rakennusainetta ei voida käyttää rakennusten pystyttämiseksi siten, että ne säilyisivät hävitykseltä, kun Jumalan määräämä aika tulee lähettää kosto ihmisille heidän Hänen lakinsa väheksymisen ja heidän itsekkiään kunnianhimonsa tähden.

Ei ole montakaan, edes kasvattajien ja valtiomiesten keskuudessa, jotka käsittävät ne syyt, jotka ovat yhteiskunnan nykyisen tilan perustana. Ne, jotka pitävät hallitusvaltaa käsissään, eivät kykene ratkaisemaan siveellisen turmeluksen, köyhyyden, kurjuuden ja lisääntyvän rikollisuuden ongelmaa. Turhaan he kamppailevat saadakseen taloudellisen toiminnan vakaammalle perustalle. Jos ihmiset ottaisivat enemmän vaarin Jumalan sanan opetuksesta, he löytäisivät ratkaisun niihin ongelmiin, jotka heitä hämmentävät.

"Raamattu kuvaa maailman tilaa juuri ennen Kristuksen toista tulemistä. Niistä ihmisistä, jotka ryöstöllä ja kiristyksellä kartuttavat suuria rikkauksia, on kirjoitettu: 'Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. Katso, työmiesten palkka, niiden jotka ovat niittäneet teidän peltonne ja jonka te petoksella olette pidättäneet, huutaa; ja elonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. Te olette ylellisyydessä eläneet maan päällä ja hekumoineet; te olette lihottaneet sydämenne teurastuspäivänä. Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei vastusta teitä.' Jaak. 5:3–6."

"Mutta kuka ottaa varoituksesta vaarin aikojen nopeasti täyttyvien merkkien kautta annetuista varoituksista? Minkä vaikutuksen ne tekevät maailmallisiin ihmisiin? Mikä muutos näkyy heidän asenteessaan? Ei enempää kuin näkyi Nooan maailman asukkaiden asenteessa. Maallisten askareiden ja huvitusten valtaamina vedenpaisumusta edeltäneet ihmiset "eivät tienneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki." Matteus 24:39. Heillä oli taivaasta lähetetyt varoitukset, mutta he kieltäytyivät kuulemasta. Ja tänä päivänä maailma, täysin välinpitämättömänä Jumalan varoittavasta äänestä, kiirehtii kohti iankaikkista turmiota.

"Maailmaa kuohuttaa sodan henki. Danielin kirjan yhdenkentoista luvun profetia on lähes saavuttanut täydellisen täyttymyksensä. Pian toteutuvat ne ahdistuksen tapahtumat, joista profetioissa on puhuttu."

Todistuksia seurakunnalle, osa YHDEKSÄN, sivu YKSITOISTA.